

Mēģinājums panākt aizgājušu vilcienu

Sabiedrības aicināšana potēties pret Covid-19 ir stipri novilcināta

Kopš pērnā rudens, kad pasaulē jau skaļi runāja par nepieciešamību potēties pret jauno koronavīrusu, mūsu Veselības ministrija līdz pat šim brīdim uzvedusies kā pēkšņi grūtniecībā "ielidojusi" pusaudze, kura mammai nestāsta notikušo un cer, ka notiks brīnums un TAS kaut kur izkusīs, uzsūksies, pazudīs. Šī Ilzes Viņķeles ministrēšanas beigu posmu cauraudusi doma, kas labi izskaidro paviršību vakcinu pasūtīšanā, plūdeni sasniedza Danielu Pavļutu ("Attīstībai/Par"), viņam amatā stājoties un joprojām nekur nav izgaisusi. Lai gan D. Pavļuts gandrīz ik dienas redzams tālrādes ekrānos un izsakās citos masu saziņas līdzekļos, tur galvenokārt bijuši daudzās frāzēs ietērti nākotnes plāni par to, kas darāms sabiedrības masveida vakcinēšanas labad. Tāpat veselības ministra enerģiskās darbības, pašā organizētu aplausu pavadībā satīķējot Vakcinācijas projekta biroju, un līdzekļu tērēšana strauji iecerētiem un tikpat ātri sevi neattaisnojušiem IT brīnumiem atgādina multfilmu tēla Blikšķu Banija akcijas. Un tagad, gribi vai ne, beidzot jāpiedzemdē nepatīkamais secinājums, ka trūkst iemesla lepoties ar rudenī skaitāmajiem cāļiem – līdz kārotajai puļā imunitātei tālāku.

Tāpēc nu gluži kā populārajā dziesmā, kur raudāja visi, ieskaitot mēnesi debesis, alegoriskās asarās mirkst gan premjers Krišjānis Kariņš, gan veselības ministrs un viņam pietuvinātās personas, brīnīdamies: kas par lie-

MONIKA ZĪLE

"Nepatīkamas lietas jānokārto no pašā rīta, tīkamās jāpietaupa vakaram, lai netiksmes ātri beigtos un prieka iecere ilgtu."

Zenta Mauriņa

tu, vakcināta taču burtiski met pakal, kādēļ ļaudis tik kūtri uz potēšanas? Ar steigu jā sacer valdībā apspriežami priekšlikumi situācijas labošanai, iespējams, vēl jāpiemet kāds miljons eiro Daniela Pavļuta idejām un... Jāzrunā sabiedrība, piebilst pats veselības ministrs. Svētā nopietnībā, bez kādām smaida pazīmēm. Kaut arī, kas zina, sacītais izrādīsies kārtējais manevrs pāvilcināt to, kas jau sen nokavēts. Tagad, rokas izmisīgi vicinot, jāskrien pakal tišuprāt nokavētam vilcienam.

Nav jābūt dižam analītiķim, lai saprastu, ka, no visām iespējamajām trībinēm daudzinaot nepieciešamību apgaismot sabiedrību par potēšanas pret Covid-19, profesionālas komunikāci-

jas valodā tas cilvēkus joprojām nav sasniedzis. Cerams, Valsts kontrole pēc kāda laika mums darīs zināmus nolūkus, kuriem Veselības ministrija tērējusi sabiedrības aicināšanai vakcinēties atvēlēto treknno finansējumu. Ja ministra iecerētā vakcinācijas avīze izrādīsies vanckars, vai tiešām dāni apmaksāto profesionāļu pulkam nebija citu ideju, izņemot amatieriskus sižetiņus par dažu kultūras personu sapotēšanos?

Taisnību sakot, ir pat brīnums, ka, neskatoties uz informatīvo vakuumu un haosu vakcinācijas procesa sākumā, tik daudzi tomēr saņēmuši poti. Skaitlis būtu vismaz divreiz lielāks, ja D. Pavļuta komandētie vakcinācijas organizatori jau pirmsākumos neignorējuši ģimenes ārstus. Viņi vēl pirms potēšanas starta īsti nezināja savu lomu nopietnajā pasākumā. Pēdējā brīdī gluži vai caur zobiem piesaistīti, ģimenes ārsti neizprotamu iemeslu dēļ joprojām ir kā nabaga radnieki, kam vispārējās naudas šķiešanas dzirēs ministrija atmet žēlastības grasi. Gluži nopietni D. Pavļuts stāsta, ka vakcinēties kavējušos uzrunā procesa zvānu centra operatores. Aiz neko darīt uzklīkšņiniēt 8989 un pajautājiet kaut ko primitīvu, teiksim, par dažādu vakcinu iedarbību, blaknēm u. tml. Būs interesanti... Pie viena vēl skaidrāk sapratīsiet: bez nopietna līdzekļu piešķiruma ģimenes ārstu informatīvajam resursam puļā vai daudz maz tai tuva imunitāte ir vēl tālāka, nekā stāsta veselības ministrs.

Jāatmet "kautrība"

Notikumi tepat aiz robežas vienu otru Latgalē pierobežā dzīvojošo pilsoni pamudinājuši nopietnāk izturēties pret tādu jautājumu kā drošība, kā arī daudz kritiskāk aplūkot Putina un Lukašenko izveidoto draudīgo atmosfēru viņu pārvaldītajās zemēs. Tagad pat daļa šeit dzīvojošo baltkrievu ir stingri pārliecināti, ka baltkrievu "batjka" ir tik ļoti pāršāvis pārstripu, ka masveidīgo vardarbību viņam baltkrievu tauta nepiedos.

Ziemeļlatgalē pierobežā dzīvojošie esot konstatējuši, ka situācija vairs nav tāda kā iepriekš. Tautas valodā runājot, beidzamajā laikā pāri robežai no Krievijas nākuši "arābi" – un robežsargiem darba netrūkstot. Arī otrā robežas pusē manīts vairāk kustības, daudz biežāk mūsu robežas pusē gaisā dzirdama helikoptera rūkoņa. Tajā pašā laikā nekāda nemiera nav, visi zina, ka problēmas ir Lietuvai, kurp no Baltkrievijas organizēti dodas daudz lielāks skaits bēgļu. Dzīve ar tās ikdienas darbiem rit savu ierasto gaitu, tomēr nenāktu par ļaunu pajautāt vietējiem pierobežas iedzīvotājiem, cik droši viņi jūtas. Vai tur valda pārliecība, ka bez bažām, liekot roku uz sirds, varam teikt – plānojiet nākotni, būvējiet un attīstiet savas saimniecības, jo te ir teritorija, par kuras drošību atbild pasaulē spēcīgākā militārā alianse? Tomēr tā laikam īsti nav, jo pietrūkst dziļā un atbildīga atbilstošo valsts struktūru un amatpersonu kontakta ar sabiedrību.

ATIS KLIMOVĪČS

Vai par drošības jautājumiem bez slepeno plānu izklāsta nav iespējams runāt?

Kādēļ tāda "kautrība" – vai par drošības jautājumiem bez slepeno plānu izklāsta nav iespējams runāt? Netiek jau prasīts, lai aizsardzības ministrs un bruņoto spēku komandieris atklāj noslēpumu, tieši kādā veidā X stundā varbūtējais pretinieks tiktu apturēts un sagrauts. Tomēr sarunāties nepieciešams daudz atklātāk un drošāk, un tam ir nozīme. Lai ne tikai ministrijā un štābā zinātu, ka varam justies pat drošāk, nekā esam cerējuši. Ko lai saka par ierindas pilsoni Ziemeļlatgalē, ja pat bijušais un ilggadējais Balvu novada galva, nesenais Saeimas deputāts Andris Kazinovskis nezina, kā NATO šajā reģionā rīkotos, – vai potenciālais agresors neieslēpētu dziļi Latvijā kā mikstā sviesta kluci?

Līdz šim pat centīgs laikrakstu lasītājs un citu mediju vērotājs diez vai būs spējis sameklēt nopietnu un

gaidītu atbildi. Atcerēsimies pirms vairākiem gadiem tā laika aizsardzības ministra Vejoņa teikto, ka X stundā esot jāatceras nacionālo partizānu karš un jābūt gataviem tā atkārtotai. "Interesants" ierosinājums, kas lika uzdot jautājumu, vai spēcīgākā militārā alianse pasaulē gatavojas partizānu karam savā teritorijā. Tam grūti piekrist, jo loģika par aizsardzības spēkiem liek tiem cīnīties par ikkatru jebkuras dalībvalsts teritorijas kvadrātmetru. Un tas jāzina gan mums, šajā gadījumā Ziemeļlatgales iedzīvotājiem vispirms, gan visai NATO, gan, protams, arī potenciālajam pretiniekam. Daudz skaidrības nebūs viesis arī "Latvijas Avīzes" ikmēneša pielikumā "Zemessargs" nesen izteiktais viedoklis, ka zemessargiem Latgalē jāaizkavē pretinieks, lai pagūtu sagatavot Rīgu aizstāvībai. Droši vien patiesība ir kaut kur pa vidu un draudīgā gadījumā alianses palīgspēki paspētu nokļūt līdz Ziemeļlatgalei. Saprotams, ka informācija par sevišķo uzdevumu vienību darbību ir klasificēta, tomēr, spriežot pēc skopām ziņām dažādos medijos, var noprast, ka Baltijas valstis pastiprināti darbojas šādas sabiedroto valstu vienības. Domājot par valsts drošību, vērts palasīt viena otra pieredzējuša un zināša latviešu virsnieka komentārus. Tie ir derīgi, jo mudina kritiskāk paskatīties uz situāciju valsts aizsardzībā un katram uzdot sev jautājumu – ko es darišu X stundā?

ATKLĀSME

Edgars Ruža:

"Diemžēl liela daļa "zaļo", vides organizācijas, pat ne organizācijas, bet to vadītāji ir ar zināmām neveselīgi ekstrēmām uztverēm. Ar viņiem īsti nav iespējams sarunāties. Mēs vienmēr esam atvērti diskutēt, runāt un izskaidrot, kāpēc un ko darām. Varu teikt tikai to, ka augu aizsardzības līdzekļi nav nekas cits kā tās pašas zāles, ko mēs pārkam aptiekā. (..) Jāatceras, ka tieši zemnieki dzīvo šajā lauku vidē, viņu bērni dzīvo un viņu mazbērni tur dzīvos, tādēļ zemnieki rūpējas par to, lai vide būtu tīra viņiem, viņu bērniem un mazbērniem. Ja kāds ir sakūdots no ne pārāk veselīgiem cilvēkiem vai salasījies jēlības internetā, es viņu par to nevainoju, taču ir jāsaprot lauksaimnieku puse. Ir skumji, ka cilvēks sātīgi paēd brokastis un tā vietā, lai pateiktos tam, kas produktus radījis, viņu nolamā un iesplauj sejā."

Kooperatīvās sabiedrības "Latraps" valdes priekšsēdētājs, intervijā LETA

LATVIJAS AVĪZE JŪS KLAUSĀS!

ZVANIET: 28694988

AR JUMS SARUNĀJĀS
INĀRA EGLE

Jautājums ir par to, kur ir robeža starp brīvprātīgu vakcinēšanu un egoismu, kad cilvēki saklausās baumas un pasaka, ka nevakcinēsies. Citiem cilvēkiem tad ir jācieš, jāvalkā maskas. Ja vien ārsts nav pateicis, ka nav ieteicams vakcinēties, visiem to vajadzētu darīt. Es to saku kā cilvēks, kas ilgus gadus strādājis pašvaldībā. Tāpēc pie reizes vēlos pateikt, ka, manuprāt, nevar par kādu pašvaldību deputātu teikt, ka viņš ir aizsēdējies, jo pašvaldību demokrātiski ievēl sabiedrība. Es biju deputāts no 1994. gada līdz šā gada 1. jūlijam. Nekad neesmu vēlēšanu kampaņai tērējies. Nav tā, ka pašvaldībā var aizsēdēt, jo visu izlemj iedzīvotāji.

Jānis Bērziņš Babītē

Man grūti saprast, kā var būt tādi likumi, kas ļauj domes vēlēšanās kandidēt un pat tikt izvirzītam par pašvaldības vadītāju cilvēkam, kas atrodas apcietinājumā. Te ir jautājums par likumu kvalitāti un taisnīgumu. Mums ir

zināms, ka jurists ir arī Saeimas deputāts Aldis Gobzems, bet, redzot, kā viņš darbojas un uzbrūk cilvēkiem (piemēram, tiem, kas vakcinējas), šķiet, tas arī izskaidro, kāpēc ar likumiem viss nav kārtībā.

Aina Kadiķe Vecumniekos

Tuvojas Saeimas vēlēšanas, un partijas atkal grib tikt pie varas, bet tajā pašā laikā veido darba grupu, lai noskaidrotu, kāpēc cilvēki nepiedalās vēlēšanās. Šo partiju darbības dēļ mūsu bērniem un mazbērniem būs jāmaksā valsts parāds.

Gunārs Godiņš Smiltēnē

Kāpēc nabagiem viss tiek atņemts? Mana pensija ir 260 eiro. Es vairs nevaru skatīties televīzijā sporta spēles, jo par tām ir jāmaksā vairāk nekā 14 eiro, ko es nevaru atļauties. Valsts izmaksāja vienreizējo pabalstu pensionāriem 200 eiro, kas man ļoti daudz ko nozīmēja, bet kāpēc to piešķir lielo pensiju saņēmējiem, kuri šo naudu nespēs tā novērtēt.

Māris Bērziņš Mālpilī